

σου ἦν προμερὸς! . . . Ἄγε λοιπόν, Κιρκασία! ἄγε, διότι περιμένω τὸν Ἕλληνα.

Βήματα ἐπλησίαζον τῶντι ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς θυρίδος, βήματα τέσον ἑλαφρά, ὥστε ἀνδρὸς δὲν ὁμοιάζον.

— Ὁ Ἕλλην δὲν θὰ ἔλθῃ τοῦ λοιποῦ, Μεζάρρα! εἶπεν ἡ Κιρκασία ἐγείρουσα τὸ παραπέτασμα. Δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον, καθότι εἶναι πλησίον σου! . . . ἐπρόσθεσε δεικνύουσα τὸν σάκκον.

Ἡ Μεζάρρα τὸν ἤνοιξε φρίττουσα, καὶ ἀναγνώρισα τὴν ξανθὴν κόμην τοῦ Ἕλληνος, ἔπεσεν ὑπτία καὶ ἄπνους! . . .

Ἡ βευσουμένη ἐνευσε τότε πρὸς τὴν μαύρην δούλην νὰ τὴν συνοδεύσῃ, καὶ ἀπεσύρθη ἡσύχως, μειδιῶσα ὑπὸ τὸ ἀνεμιστήριόν της.

Ἀφ' οὗτου ἡ Μεζάρρα ἐστερήθη τῆς ἀνακτορικῆς εὐνοίας, ὁ Ἀχμέτης διέταξε νὰ τὴν παραφυλάττωσιν. Οὕτως ἦν τῇ σκιάδι συνέταυξίς της εἶχε προδοθῇ παρὰ τινος κατασκοποῦ. Ὅθεν ὁ μὲν Κύριος ἄφησε τὴν ἔπιστον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εὐνοουμένης, αὕτη δὲ πάλιν παρέδωκε τὸν Ἕλληνα εἰς τὴν διάκρισιν τῆς μαύρης τῆς δούλης.

Μετὰ μίαν ὥραν περίπου, ὅτε ἡ Σελήνη ἠγέρθη ἐπὶ τῶν στιλβόντων κυμάτων, γυνὴ ζῶσα, μετ' ἀκεφάλου ἀνδρικοῦ πτώματος, ἐρρίφθησαν ἄμοῦ ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐξώστου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ ὁ τρυφηλὸς Ἀχμέτης ἐρρέγγεν ἔχων τὴν καφαλὴν ῥαθύμως ἀναπαυμένην ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς Κιρκασίας.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἀνδρ. Ἀλεξ.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὁ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ. Ἰσως ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀρ' οὗ τὸ ἀναγνώσωμεν. Πρὸς τὸ παρὸν ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἀνέγνωμεν μόνον τὰς τρεῖς ἐπιγραφάς του μετὰ τοῦ προοιμίου· καὶ ἡ τοῦ Ἱερωνύμου περικοπὴ ἐκείνη « ἐὰν ἐκ τῆς ἀληθείας γίνηται σκάνδαλον, ἄμεινον σκάνδαλον γίνεσθαι εἰς τὴν ἀλήθειαν παρασιωπᾶσθαι, ἢ μᾶς ἐνεθύμισεν ἀκουσίως τοῦ Σωτῆρος τὴν ἱερὰν ῥῆσιν. α' Ἀγένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. Δυσταλεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικός περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐρρίπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων.

Μὴ ἀναγνόντες τὸ βιβλίον, δὲν ἠξεύρομεν ἂν ἀλήθειαν περιέχῃ ἡ ψευδὸς· τὸ ὑποθέτομεν πλῆρες ἀληθειῶν, μέχρις οὗ τὸ διεξέλθωμεν καὶ ἐγκρίνοντες πληρέστατα καὶ τὸ ἄλλο αὐτοῦ ῥητόν, θέλωμεν νὰ θυσιάσῃται ὁ φίλος Πλάτων εἰς τὴν φιλτάτην ἀλήθειαν. Εἰς ὅμως δισταγμὸς μας μένει, καὶ τὸν προτείνωμεν τοῖς ἠθικολόγοις. Δεδοται τὸ ἀσθενεῖ ἀνθρωπίνῳ

πνεύματι, τοσοῦτον βέβαιον νὰ εἶναι περὶ τῶν κοίσεων του, ὥστε εἰς ὅ,τι αὐτὸ φρονεῖ ἀληθεῖαν, νὰ θυσιάσῃ ἡρέμῳ τῇ συνειδήσει, οὐχὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, νὰ ῥίπτῃ ἐν τῷ μέσῳ τὸ σκάνδαλον, ὅπερ ἐξαντλεῖ μὲν ταχέως τὰς τῶν βιβλίων ἐκδόσεις, ἀλλὰ περὶ οὗ ἐρρέθη· « οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων; » Τῷ ὄντι κατὰ τὸ προταχθέν τοῦ βιβλίου Χρυσοστομικὸν ῥητόν, « ἡ ἀλήθεια γυμνὴ πρόκειται τοῖς πάντιν, ἀλλὰ γυμνὸς ἐπρόκειται καὶ ὁ Νῶε, πλὴν οἱ δύο εὐλογηταὶ αὐτοῦ υἱοὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ Χάμ, πατρὸς Χαναν, ὅστις « εἶδε τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω, » ὁ Νῶε ἀνέκραζεν ἐπικατάρκτος Χαναν. » Ταῦτα δὲ λέγομεν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἀγνοοῦντες εἰσέτι ἂν τὸ βιβλίον τῷ ὄντι ἀληθεῖαν λέγῃ, φρονούντες δὲ μόνον, μέχρις οὗ μᾶς ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπατώμεθα, ὅτι τῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων τὸ πριώτιστον, καὶ πρὸς οὐδὲν ἐξισοῦμενον, εἶναι ἡ ἀδιάσπατος ὅλος τοῦ ἔθνους ἠθικὴ ἐνωσις, ἥς πρώτη καὶ ἀφεικτος βάσις εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ σύμπνοια.

INFLUENZA dei Greci nel risorgimento delle scienze e delle lettere, discorso di Achille Varvessis. Napoli. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου εἶναι Ἕλλην, ἐξ ἐκείνων τῶν τέκνων τῆς κοινῆς πατρίδος, ἅτινα μακρὰν αὐτῆς ἠναγκασμένα νὰ ζῶσιν, οὐδ' ἠρνήσαντο αὐτήν. οὐδ' ἐπελθόντο αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ των τρέφουσι ζωτῆρον τὸν Ἑλληνικὸν ζῆλον, καὶ μακρὰν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ διὰ τῆς παιδείας των διαδίδουσι τὸ ὄνομα αὐτῆς σεβαστὸν καὶ ἐντιμον. Τὸ πόνημά του μετὰ πολλῆς παιδείας καὶ εὐφυΐας καὶ μετ' ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ γεγραμμένον, πραγματεύεται περὶ τῆς μεγάλης ἐπιφρόνης ἦν οἱ Ἕλληνες, τὰ σεβαστὰ ἐκεῖνα λείψανα τοῦ Βυζαντινοῦ ναυαγίου, ἡσκησαν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐξ Ἰταλίας καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἰσχυρότατα ἀντικρούει τοὺς ἀντιλέγοντας.

ΔΙΔΟΧΑ.

-82-

ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ· Οἱ ἀνθρακες περιττοί. Ὁ Κ. Βαχόφφονερ ἐφεύρε τρόπον δι' οὗ καθιστᾶ περιττὴν τὴν δαπάνην ἀνθράκων καὶ πάσης καυσίμου ὕλης εἰς τὰς ἐστίας. Ἀντ' αὐτῶν δὲ μεταχειρίζεται μικρὰ μετάλλινα πέταλα, ἅτινα πυρῶμενα διὰ στενοῦ σωλῆνος ἀερίου, διαδίδουσιν ἀπίστευτον ποσότητα θερμότητος, καὶ ἀναδίδουσι φλόγα λαμπρὰν ὁμοιοτάτην πρὸς τὴν τῶν λιθανθράκων, χωρὶς νὰ φθείρωνται καὶ ν' ἀνανεῶνται, χωρὶς ν' ἀφήνωσι τέρρα οὐδὲ λιγνὴν, οὐδὲ καπνόν

νά εκπέμπωσι. Δύνανται δὲ ἐν ἀκρίβει νὰ εὐύνωσιν, ἀμα-
στραφῇ ὁ στρόφιγξ τοῦ ἀεροφόρου σωλήνος, καὶ δι'
αὐτοῦ δύνανται νὰ κανονισθῇ ἐπίσης ἀκριβῶς ὁ βαθμὸς
τῆς θερμότητος ἣν ἀπαιτεῖται νὰ χορηγῶσι. Χρησις
τοῦ πυρὸς τούτου δύνανται νὰ γίνῃ ἐπιτυχέστατα καὶ
εἰς ἐργοστάσια, καὶ ἡ ἔκλειψις τοῦ καπνοῦ καθιστᾷ
περιττὴν τὴν οἰκοδομὴν τῶν καλοσσιαίων ἐκείνων ἐ-
στιῶν τῶν μεγαλουργημάτων ἐκείνων τῆς βιομηχα-
νίας. δι' ὧν μίαν δαπανῶνται πολλάκις διακόσιαι ἢ
τριακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν. Τοῦ δὲ ἀερίου ἡ δα-
πάνη, ἂν μὲν γίνηται χρῆσις τοῦ φωτιστικοῦ ἀερίου,
δὲν εἶναι ἀνωτέρω τῆς τῶν κοινῶν γαινεθράκων, ἂν δὲ
ἄλλου εὐτελεστεροῦ ἀερίου, εἶναι πολὺ κατωτέρω.

ΧΡΗΣΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. Ὡς ἂν ἡ γῆ ἐπεφύλατ-
τεν ὅλους αὐτῆς τοὺς θησαυροὺς εἰς τὸν αἰῶνα τούτων
καὶ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ, ἰὲρ πάλιν χρυσοῦ ἀνακάλ-
υψις ἐγένετο εἰς τὴν Νῆσον τῆς Βασιλίσσης Καρλότ-
της, Ἀγγλικὴν ἰδιοκτησίαν. Πλοῖον ἐπιτηδὲς ἐκείσε
σταλὲν ὑπὸ τῆς Ὑδρανίης λεγομένης Ἐταιρίας, εὗρε
πλουσίαν φλέβα χρυσοῦχον, 7 δακτύλιον ἔχουσαν πλά-
τος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν. Ἡ ἀνασκαφὴ προσέδωκε εἰς δύο
ποδῶν βάθος, καὶ ἡ φλέβη ἐδείκνυτο πλουσιωτέρα πάν-
τοτε. Ἡ μόνη δὲ δυσκολία συνίσταται εἰς τοὺς ἐγγω-
ρίους Ἰνδοὺς, οἵτινες εἶναι πολυάρθμοι, ἄγριοι καὶ φι-
λοπόλεμοι, καὶ οἵτινες πιθανὸν νὰ ἔχωσι τὴν αὐθάδη
ἀξίωσιν ὅτι τῆς νήσου των τὰ προϊόντα πρέπει νὰ εἶ-
ναι κτήματά των. Νέα ἐκδρομὴ χρυσορρύχων ἐγένετο
ἤδη εἰς τὴν νῆσον ταύτην.

ΓΟΥΑΝΟΥ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. Καὶ ἄλλης ὕλης ἄ-
φθονον εὗρέθη ἐσχάτως ταμεῖον, οὐχὶ μὲν τοσοῦτον
πολιτίμου, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ λίαν προσδοκώμενου. Τι-
νὲς ἔρημοι νῆσοι τοῦ Ἰνδικανοῦ χρησιμεύουσιν εἰς ὁλό-
κληρα ἔθνη πτηνῶν ὡς καταγώγιον, ἢ ὅπως ὅλην εἰ-
πώμεν τὴν ἀλήθειαν, ὡς . . . ἀπόπτοι. Ὀλόκληρος
ἡ ἐπιφάνεια αὐτῶν εὐρίσκεται κακχυμένη εἰς πολ-
λῶν ποδῶν βάθος ἀπὸ κόπρον τῶν πτηνῶν τούτων.
Ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη ἀγχινοία, ἥτις τὰ πάντα μετὰ-
λεύει ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν περιεπρόνητον οὐδὲ τὴν ῥυπα-
ράν ταύτην ὕλην, ἀλλ' ἐνδύσασα αὐτὴν τὸ εὐρημον
ὄνομα Γουάνον, τὴν μεταχειρίζεται εἰς λιπασμὸν
τῶν ἀγρῶν. Σκόπελος παρὰ τὰς Καναρίους νήσους ἦν
ἡ κυρίως πηγὴ τοῦ προϊόντος τούτου, δι' ὃ πολλὰ
πλοῖα συέρχοντο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ δι' οὗ πολ-
λοὶ πλοῦτον πολὺν συνεκόμισαν. Ἀλλὰ τοσαύτη ἦ-
τον ἡ ζήτησις, ὥστε τὸ Γουάνον τῶν Καναρίων εἶχε
ἐξαντληθῆ. Ἦδη δὲ πρὸς μεγίστην χάραν τῶν γεω-
πόνων καὶ τῶν κερδοσκόπων εὗρέθη νῆξ πηγὴ αὐτοῦ
εἰς μίαν νῆσον τοῦ μεσημβρινοῦ ἀρχιπελάγους τοῦ Ε-
ρηνικοῦ Ἰνδικανοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἡ νῆσος αὕτη ἐπὶ οὐδε-
νὸς χάρτου ὑπῆρχεν, ὁ ἀνακαλύψας αὐτὴν ἔλαβε κα-
ταχὴν καὶ τοῦ πολυτίμου τῆς προϊόντος, πωλουμένου
πρὸς 180 δραχμὰς τὴν τόννον. Πρὸ τινος καιροῦ εἶ-
χεν εὗρεθῇ ἄλλο εἰς Περούβιαν, ὡς ἤδη λέγεται ὅτι
καὶ τὸ Χιλὶ εἶχε τὴν εὐτυχίαν ν' ἀνακαλύψῃ αὐτὸ
ἐπὶ τῶν ἀκτῶν του.

ΤΟ ΚΑΘΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΡ. Εἰς τὴν ἐσχάτως γε-
νομένην διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν ὅλων τῶν εἰς τὴν
παγκόσμιον ἐκθετὴν χρησιμευσάντων σκευῶν, τὸ χρυ-

σοῦν κλωβίον τοῦ μεγίστου τῶν ἀδαμάντων, τοῦ πε-
ριφύμου Κοϊνῶρ, ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰ-
γύπτου Ἀβὰς Πασᾶ, ὅστις θέλει τὸ μεταχειρισθῇ εἰς
διατήρησιν ἐξαιρέτου τινὸς τιμαλφοῦς λίθου.

ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ. Πολλοὶ νομί-
ζουσιν ὅτι κατηγορούμενον ἄφεικτον τῆς μεγαλοφυΐας
εἶναι ἡ παρμελήσις πάσης ἐξωτερικῆς εὐπρεπείας καὶ
καθαριότητος· δι' ὃ καὶ οὐ σπανίως συμβαίνει ν' ἀπαν-
τῇ τις καθ' ὁδὸν ὑποτιθεμένων Σοφοκλεῖς καὶ Πιν-
δάρους, οἵτινες ὡς Διογένης μᾶλλον περιφέρονται ἐ-
στηλμένοι. Ὅτι ὅμως τὸ αἰετὸς τοῦτο ἐξωτερικὸν γνώ-
ρισμα τοῦ ὕψους τοῦ νοῦ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀπαραίτι-
των, καὶ ὅτι ἡ ἐν ταῖς ὑψηλαῖς θεωρίαις ἀπόσπασις ἀπὸ
τῶν γένων δὲν πρέπει νὰ προβαίνει μέχρις ἀποσπά-
σεως ἀπὸ τοῦ πρώτου κοινωνικοῦ καθήκοντος, τῆς
καθαριότητος, ἔχομεν ἀποδείξεις, ἂν ἀπαιτῆται ἀπό-
δειξις τῆς ἀναμφισβητήτου ταύτης θεωρίας, τινὰς τῶν
μεγαλοφυέστερων νεωτέρων ποιητῶν. Ὁ Μίλτων μαρ-
τυρεῖται πάντοτε ἀρελῶς μὲν ἀλλὰ καθαρῶς ἐνδεδυ-
μένος. Καὶ τῷ ὄντι ἄνθρωπος ὑπὸ θεῶν ἐπιφοιτώμε-
νος ἐμπνεύσεων, ἀγίων κήρυξ ἰδεῶν, δὲν ἦτον δυ-
νατὸν νὰ μὴν ἔχῃ ἐν ἐαυτῷ τὸ αἶσθημα τοῦ πρώτου
πρὸς ἐαυτὸν καθήκοντος, τοῦ τῆς εὐπρεπείας καὶ κα-
θαριότητος. Ὁ Σαικεσπιρ ἐνεδύετο εὐπρεπῶς μέχρις
ἐπιτηδεύσεως. Καὶ ὁ Βέρων, οὗ ἡ μεγαλοφυΐα εἶχε
βαθὴν μελαγχολίαν χρωματισμὸν, ὅστις ἐπασχε ψάλ-
λων, ἦν ὅμως λάτρης τῆς ἐξωτερικῆς εὐκοσμίας, καὶ
τὸ πνεῦμά του βδελυττόμενον ἔφρισεν ἐνώπιον πάσης
ἀκαθαρσίας καὶ ῥυπαρότητος. Ὅσον εὐγενεστέρα καὶ λε-
πτοτέρα εἶναι ἡ φύσις τινὸς, τόσον οἰκειότερον ἔχει τὸ
αἶσθημα τοῦτο, καὶ τόσω μᾶλλον ἀποστρέφεται τὰ ἀ-
ποστρεφῆς ἄξια.

ΦΙΛΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ. α'. Πρὸς τοὺς εὐεῦρους.
Μὴ ἀστείζεσαι μετὰ τῆς συζύγου σου ἐπὶ ἀντικει-
μένων δυναμένων νὰ προσβάλλωσι τὴν φιλοτιμίαν της,
καὶ ἐνθυνοῦ ὅτι ταμιεύει αὕτη εἰς τὴν καρδίαν της
πάσαν λέξιν ἥτις ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματός σου. Πο-
τὲ μὴ τῇ ἀναφύρῃ ἄλλης γυναικὸς ἀρετάς, ὅπως τῇ
ἐνθυμήσῃς ἐδικὰ της σφάλματα. Μὴ τῇ προσάπτῃς
ποτὲ ἀτομικὰ της ἑλαττώματα· διότι ἂν εἶναι εὐαί-
σθητος, τῇ ἀνοίγεις πληγὴν δυσίατον μὴ ἀμελῆς τὰς
ἀπειλομένας εἰς τὴν σύζυγόν σου περιποιήσεις ἐνώπιον
ἄλλων, διότι τοῦτο προσβάλλει τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιο-
πρεπείας της, καὶ οὔτε σὲ εὐδοεῖται οὔτε σὲ ἀγαπᾷ τότε
ὅσον πρὶν. Μὴ τὴν ἐπιπλήτῃς ἐνώπιον τρίτου, διότι
ἡ φιλοτιμία της δὲν θέλει τῇ ἐπιτρέπει ν' ἀναγνωρί-
τῃ τὸ λάθος της. Μὴ ὁμιλῇς πρὸς τὴν γυναῖκά σου
περὶ τοῦ κάλλους καὶ τῶν μεγάλων πλεονεκτημάτων
ἄλλων γυναικῶν. Ἄν θέλῃς νὰ εὐρίσκης εὐχαρίστησιν
ἐν τῇ οἰκογενείᾳ σου, διάτρίβε τὰς ἐσπέρας σου ὑπὸ
τὴν στέγην τοῦ οἴκου σου. Ἀλλὰ μὴ εἰσέλθῃς σκιθρωπῆς
καὶ σιωπηλὸς εἰς τὸν οἶκόν σου, ἀλλαχοῦ δὲ εὐθυ-
μος καὶ θαυματοῦχος.

β'. Πρὸς τοὺς γονεῖς. Γονεῖς! πρὶν ἢ εἰσαγάγη-
τε τοὺς υἱοὺς σας εἰς ἰδιαιτέρον τι στάδιον, σπουδάζ-
ετε καθ' ὅσον δύνασθε τὰς κλίσεις, τοὺς χαρακτῆρας,
τὰ προτερήματα, τὴν ἰκανότητά των. Πόσοι εἰς τοῦτο
τὸ ἐπ' ἀγγέλμα εἰσβιβάζομενοι, ἀποτυγχάνουσιν ἐντε-

λῶς, ἐν ᾧ δι' ἄλλο εἰσι προωρισμένοι ὑπὸ τῆς φύσεως, καὶ ἐδύνατο νὰ διαπρέψωσιν ἂν ἠκολούθουν ἐκείνο. Στρατιώτην θέλει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν του, καὶ τὸν εἰσάγει εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον, ἀλλ' ὁ υἱὸς κάμμιαν ὄρεζιν διὰ δάφνας δὲν ἔχει, καὶ ἀποστρέφεται τὸν κρότον τῶν πυροβόλων καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς πυρίτιδος· ἢ τὸν θέλει νομικὸν ὁ πατὴρ, καὶ ὁ υἱὸς ὑπὸ τὸν κώδικα καὶ τοὺς πανδέκτας ἔχει πάντοτε κεκρυμμένην τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ξενοφώντος, ἢ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ναπολέοντος, ἢ τὸν θέλει ἔμπορον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος οὔτε μίαν διακρίσιν οὔτε τὴν μέθυσον τῶν τριῶν δὲν δύναται νὰ φέρῃ εἰς πέρας, ἀλλ' ἀφορᾷ εἰς δόξαν συγγραφῆς ἢ ποιητοῦ. Ὅταν οἱ πατέρες, μὴ σπουδάζοντες τῶν τέκνων τὰς κλίσεις, ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὰς βίαν, καὶ τὰ τέκνα τῶν δυστυχῇ καθιστῶσι, καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἀνικάνους πολίτας παρασκευάζουσι.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝ. Ἐν Ἀγγλίᾳ μαρτυρεῖται ἀξιοχρέως ὅτι νέα τις ἐδύνατο νὰ ἀπαγγεῖλῃ ὁλόκληρον λόγον ἱεροκήρυκος, ἀφ' οὗ ἀπαξ μόνον τὸν ἤκουεν, ἐνῶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλεῖ ὁ ἱερεὺς, δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν ἐπαναλάβῃ. Ἀκούσασα ποτὲ ἐν τοιοῦτον κήρυγμα διαρκέσαν ὑπὲρ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, τὸ ἔγραψε μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἐπεμψεν εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις παραβαλὼν αὐτὸ πρὸς τὸ χειρόγραφόν του, εὗρεν ὅτι δὲν ἔλλειπεν οὐδ' ἐν μόριον. Τοῦτο δὲ διηγούμεναι αἱ ἐφημερίδες, ἀναφέρουσι συγχρόνως περὶ ἐνὸς κυρίου, ὅστις ἤξευρεν ἐκ στήθους δέκα ἢ δώδεκα κλασσικοὺς συγγραφεῖς, καὶ ὅταν εὗρισκετο εἰς συναναστροφὴν ἀνθρώπων ἀνοήτων καὶ ὀχληρῶν, ἠπλώνετο εἰς τὴν ἔδραν του, καὶ ἤρχιζε ν' ἀναγινώσκῃ φέ' εἰπεῖν τὸν Εὐριπίδην του ἐκ στήθους. Τέλος διηγοῦνται τὴν παράδοξον περίστασιν μίᾳ νέᾳ ὑπηρετρίᾳ, ἣτις ἐνίοτε παρεφρόνει, καὶ τότε ἔλεγεν ἐκ στήθους ὁλόκληρον τὸ ἥμισυ τῆς Γραμματικῆς, ἧ εἶχεν ἀκούσει ἀπαξ ἐκ διαλειμμάτων ἀναγινωσκόμενον ὑπὸ τινος διδασκάλου· ὅταν δὲ ἐσωφρόνει, δὲν ἐνθυμεῖτο οὐδὲ λέξιν.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, εἰς τὴν θέσιν τῆς Στειρίας, τὴν φερωνύμως λεγομένην Ἐρημον, παρὰ τὴν κόμην Λορέντζον, παρατηρήθη περίεργον φαινόμενον· ἐν ᾧ ἦτον πανσέληνος, στήλη φωτὸς ἐφάνη ὑπὲρ τὴν σελήνην, ἔχουσα τριάκοντα μέχρι τεσσαράκοντα ποδῶν ὕψος, καὶ βάσιν αὐτὴν τὴν σελήνην. Ὁμοία δὲ στήλη, ἀλλὰ βραχυτέρα καὶ ὠχροτέρα, ἐφαίνετο ὑπὸ τὴν σελήνην. Τὰ νέφη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦσαν βαρέα καὶ πεληδνά. Διήρκεσε δὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπὶ εἴκοσι λεπτά, καὶ πολλῶν προλήψεων ἔδωκεν ἀφορμὴν.

ΑΙ ΑΚΑΝΘΑΙ.

Ἡ δὲ ἡ πρώτη τοῦ Ματου.
Πλήρης κάλλους ἑξαίσιον
Μᾶς προσνέει ἡ αὐγὴ,
Ἐν ᾧ εὐχαρις προβάλλει,

Πρασιρίζουσ' ἀναβάλλει
Καὶ εὐωδιάζ' ἡ γῆ.

Χρυσολόκαμός τις κόρη
Ἀναβαίνει εἰς τὰ ὄρη,
Ὡς λευκὴ περιστέρα,
Τοῦτ' ἀγροῦς νὰ διατρέξῃ,
Κ' εἰς τὴν κόμην τῆς νὰ πλῖξῃ
Πρόσφατ' ἀνθὴ δροσερά.

Βαίνει μ' ἀφοβοῦς τὸν πόδα
Ἀγαμέσσω εἰς τὰ ῥόδα·
Ἀλλ' ἐν ᾧ καρτοῦ πετᾷ,
Εἰς ῥόδῃς εὐκάμπτους κλώνους
Περιπλέκονται μέκοντες
Τὰ στρεπτά τῆς τὰ χυτά.

Προπαθεῖ νὰ τ' ἀποσπάσῃ,
Ἡ τοῦλάχιστον νὰ θλάσῃ
Καὶ τοὺς κλάδους τοῦ φυτοῦ,
Ὅτε ἔξαφρα μυρία
Μικραὶ ἀκαρθαί, ἐξέλαι,
Τὴν κεντῶσιν ἐξ αὐτοῦ.

Ὅπισθοπορεῖ, θαυμάζει,
Καὶ «παράδοξον!» εὐφωάξει
«Καὶ τὰ ῥόδ' ἀκαρθωτά;
«Αφοβοῦς προσῆγον χεῖρα,
Καὶ ἐφρόνον μόνον μῦθα
Ὡς ἐοκέρπιον αὐτά!»

Κ' ἐγὼ τότε «ὦ! μεγάλας,
Λέγω, σφάλλεις ἂν τὸ κάλλος
Θαύρης ἄντι ἀκαρθῶν.
Ἀνθ' οἱ ὀφθαλμοί σου ρίπτουν,
Πλὴν κ' αὐτοὶ ἀκάρθας κρύπτουν·
Εἰς τὸν μαῦρόν τωρ χαρθόν.»

Αὕτη δὲ ἐρυθριῶσα,
Μ' ἀπεκρίθη, μιδιῶσα,
Καὶ μ' ἐν βλέμμα μαγικόν.
«Λοιπὸν, φίλε! κ' εἰς τὰ ῥόδα
Θὰ περιπατῶ με πόδα
Τοῦ λοιποῦ προσεκτικόν.»

Δ. Σ. Β.